

Vážení divadelní přátelé,

kdo by neměl rád příběhy s dobrými konci? O jeden z nich, tentokrát hned ze dvou důvodů hodně osobní, bych se s vámi rád podělil. V lednu tohoto roku jsme v české premiéře uvedli romantický muzikál *Heidi*, který se těší velkému zájmu obecnosti a veškerá představení jsou odměňována dlouhým potleskem vestoje... Poprvé jsem tuto inscenaci režíroval v prosinci 2019 ve Vídni a následně pak v německém Ingolstadtu v lednu 2023. Pokaždé se jednalo o její německou verzi. Za pár dnů mě čeká nová premiéra *Heidi* na břehu jezera ve švýcarském Walenstadtu, který leží jenom pár kilometrů od míst nazývaných Heidiland. Do tohoto prostředí umístila Johanna Spyri děj své světově proslulé knihy o malém děvčátku z hor. Jedná se o tak významný fenomén, že UNESCO vloni převzalo nad *Heidi* (smyšlenou postavou) oficiální záštitu! A i když se tentokrát jedná o zcela nový text i hudbu, příběh zůstává stejný. Ovšem i v tomto případě jsem dostal od herců z inscenace, a to již počtvrté, otázku, zdali se skutečně jedná o žánr romantický, nebo jestli to není pohádka, když nejlepší kamarádka Heidi Klára, která je léta uvázána na kolečkovém křesle, nakonec díky „alpskému vzduchu“ a novému přátelství s Heidi začne opět chodit. Zázrak? Pohádka?

O tom, že je to možné, jsem se osobně přesvědčil ještě předtím, než jsem se s *Heidi* poprvé setkal. Psal se rok 2017 a já musím předeslat, že celý svůj život mám spojený se psy. Od útlého dětství se v naší rodině nějaký vyskytovali a nejinak je tomu dodnes. Bohužel je psům vyměřen kratší život než nám, takže jich bylo hodně, ale přesto si v mnoha různých zážitcích vybavuju každého z nich. Tou poslední z nich je anglická kokršpanělka Mína, která právě v tom roce 2017 ochrnula. Během jediného týdne nejprve ztráče-

la vládu nad chůzí, až nakonec mohla hýbat jenom hlavičkou. Jak se vyjádřili různí zvěrolékaři, stává se to, ale nikdo přesně neví, jaká je příčina. Zkoušeli jsme všechno možné. Medikace, akupunktura, elektroléčba, různé masáže... pečovali jsme o ni jako o miminko. Po dvou měsících se nejdřív začala trochu kolébat a pak i maličko zapojovat nožičky. Trvalo to dva týdny, než dokázala chvíli sedět, a pak další týden, kdy se konečně postavila a chvíli s pomocí stála. Pak přišly první krůčky a za pár dnů už normálně běhala. Dnes má dvanáct let a je v absolutní kondici. Zázrak? Pohádka? Stává se to a já věřím, že to souvisí s láskou, s pocitem živé bytosti, že je láskou obklopena. Proto jsem rovněž

přesvědčen, že Klářino uzdravení pramení ze stejných důvodů, i když zároveň vím, že se to ne vždy musí podařit.

Když jsem před léty začal psát úvodníky pro náš časopis, zařekl jsem se, že o dvou tématech nikdy psát nebudu. Že na tomto místě nepovedu diskuse s kritiky, kteří naši práci někdy nevidí tak, jak ji vnímáme my, a že nebudu psát o politice. Obzvláště s dodržením tohoto „vnitřního zákazu“ mám někdy velký problém, když ve světě kolem sebe pozoruju tolik zla, slepého nepřátelství a účelových lží, dokážu přesto svému předsevzetí dostát.

Proto jako rozloučení s nádhernou divadelní sezónou volím vzpomínku na něco, čemu hluboce věřím, a sice, že v našich životech hraje nejdůležitější roli láska k bližnímu, ať je to člověk, či živá bytost, nebo celá příroda. A věřím, že právě to by mohlo významně pomoci i nápravě našeho světa.

Na shledanou se s vámi při návštěvách našeho divadla za všechny své kolegy těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

Tradiční, již 15. tenisové setkání dětí v Lužánkách opět navštívila Viktória Matušová a naše Sněhurka a 7 trpaslíků. „Hlavním důvodem, proč tato setkání pořádáme, je motivovat děti ze základních škol k zájmu o sport, v tomto případě o tenis,“ prozradil organizátor charitativní akce Leoš Vanžura. Setkání proběhlo pod záštitou bývalého předsedy Ústavního soudu JUDr. Pavla Rychetského a ve spolupráci se Sportovním gymnáziem Ludvíka Daňka. Celou akci uzavřelo předání šeků Centru Kociánka a Nadačnímu fondu Modrý hroch, aby mohly děti v létě vyrazit na rekreaci do hotelu Jiřinka v Jeseníkách, v hodnotě daleko přesahující 100 tisíc korun.

Stalo se...

Ještě jednou gratulujeme Petru Štěpánovi k jubileu, které oslavil v pondělí 20. května v našem Klubu.

Na konci dubna jsme uspořádali konkurz na obsazení muzikálu Čarodějky z Eastwicku.

Inscenace Bílá Voda byla pozvána na festival Setkání Stretnutie ve Zlíně. U příležitosti slavnostního zahájení obdržel režisér Dodo Gombár Cenu Martina Porubjaka za umělecký přínos česko-slovenským vztahům.

Soutěž

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Dveře na Hudební scénu

Po desáté, a tedy naposledy v této sezóně otvíráme pomyslné soutěžní dveře na Hudební scénu, abychom kresbičkou Jaroslava Milfajta zaměstnali vaše mozkové závitky. V květnovém čísle nebylo těžké odhalit, že se v obrázku schovala inscenace *My Fair Lady* (ze *Zelňáku*). Na naší facebookové stránce si můžete ověřit, jestli patříte mezi šťastné výherce, a na stejném místě se zapojit do soutěže i tentokrát. Kterou inscenaci, jež měla premiéru v nedávné době, jsme do kresbičky ukryli tentokrát? **Zapojte se tedy naposled do naší soutěže a těšte se spolu s námi na oslavy 20 let otevření Hudební scény, které proběhnou 13. až 15. září na Dvoraně našeho divadla.**

Klára Latzková
Kresba: Jaroslav Milfajt

Partneři divadla

HOŠEK MOTOR

Jana Musilová

Čas má plné kapsy překvapení

Letošní sezóna je trošku ve znamení návratů a vzpomínek. Zanedlouho oslavíme dvacet let od otevření Hudební scény, vrátil se nám po třiceti letech muzikál *BASTARD*, a tak jsem se s naší dlouholetou členkou hereckého souboru Janičkou Musilovou neubránila vzpomínkám. Náš rozhovor je takovou první vlaštovkou věcí příštích, kdy se budeme radovat z toho, že máme pro naši práci tak skvělé podmínky i v podobě moderní muzikálové scény. Hned moje první otázka totiž k tomu směřovala.

Jani, v letošní sezóně slavíme dvacet let od otevření Hudební scény. Jak ses tehdy těšila? Co jsi očekávala a byla tvá očekávání splněna?

Těšila jsem se moc. Naše divadlo hostovalo na různých scénách v Česku, ale také často v zahraničí. Třeba s muzikálem *Sny svatojánských nocí*, *West Side Story* nebo s muzikálovou show *Golden Broadway* jsme vystupovali v Rakousku, Německu, Lucembursku, Španělsku, Portugalsku a mně se líbily krásné, velké, moderní, skvěle technicky vybavené koncertní sály a divadla. Skutečnost, že se před dvaceti lety podařilo od základního kamene postavit a otevřít Hudební scénu, odstartovala možnost uvádět v našem divadle mimo jiné i světové muzikálové tituly. To bylo naprosto fantastické! Vzpomínám si, jak všechno vonělo novotou, nejen tehdy, kdy jsem hrála na tomto jevišti poprvé, ale i dlouho potom. Vždy jsem měla sváteční pocit.

V našem divadle jsi ztvárnila mnoho rolí, jak činoherních, tak muzikálových. Které tě víc baví? A které jsou pro tebe těžší? A obligátní otázka: Na kterou z nich ráda vzpomínáš?

S Hudební scénou mám spojené oblíbené role jako například Marii Magdalenu z muzikálu *Jesus Christ Superstar*, Alexu z *Čarodějek z Eastwicku*, Baronku z *Mozarta!*, Madame Thénardier z *Bídňáků*, Paní Banksovou z *Mary Poppins*, Tornádo Lou z *Limonádového Joa* a teď třeba Tanyu ze slavné *Mamma Mia!*. Na činohře to pak z mých začátků byla třeba právě role Satana v *Bastardovi* nebo Anita ve *West Side Story* (ačkoliv to je muzikál, hrál se v době, kdy divadlo mělo pouze jednu scénu, dnešní Činoherní). Muzikály vedou, o to víc se ale těším na činohry. Vzpomínám třeba na komedii *Vrátila se jednou*

v noci nebo skvělou inscenaci dramatu *Becket aneb Čest boží* a hlavně na nesmrtelného *Brouka v hlavě*, kterého jsme hráli 26 let. Baví mě obojí. Možná je v činohře náročnější, že atmosféru musí vytvořit na jevišti sami herci, kdežto v muzikálu zazní předehra a stačí „naskočit“. Alespoň já to tak mám. **Dlouho jsi uváděla v České televizi pořad *Sama doma*. Co tě na tom nejvíc bavilo? Bylo to živé vysílání víc adrenalinové? Nebo máš z divadla prostě skvělý trénink?**

Adrenalin to každopádně byl. Bez nějakých podobných zkušeností, rovnou do přímého přenosu. Divadelní představení je věc předem domluvená, nazkoušená a víš, co tě čeká. V tomto typu pořadu, kdy se vidíš s pozvanými hosty pár minut před živým vysíláním, netušíš, jak se to vyvine. Po prvních pár dílech třeba opadla a začalo mě to bavit. Těšila jsem se nejen na hosty z oblasti kultury a často i od nás z divadla, ale taky na osobnosti z jiných profesí.

Jak si užíváš moderování našeho *MdB Klubu* a hlavně reportáží z premiér? Dokážeš lidi rozmluvit?

Tady můžeme být s mými kolegy Barunkou Goldmannovou a Jonášem Floriánem víc v pohodě, protože se točí na záznam. Když se něco nepovede, nic závažného se neděje. Vráti se to, vystříhne, dle potřeby.

Co se týká reportáží z premiér, tam vládne zvláštní, vzrušená atmosféra. Každý ji prožívá trochu jinak, ale všem zúčastněným jde o to, aby všechno dobře dopadlo. Aby se ve vši parádě pro diváky odehrálo představení, které se týdně pečlivě připravovalo a zkoušelo. Lehká dávka napětí i nervozity se občas vkrádá. Ale i tak jsou rozhovory s herci i inscenačním týmem velmi příjemné i zábavné. Překvapí i diváci. Myslím, že dokážu

odhadnout, když procházím s kameramanem Matějem mezi diváky s mikrofonem v ruce, kdo nebude mít problém něco říct a koho ani nezkoušet oslovit. Možná mám výhodu, že některé z našich premiérových diváků znám už více než třicet let. Většinou těch rozhovorů natočím víc a Klárka Latzková s Petou Gazdíkem to sestříhají a upraví do výsledné podoby.

Ve svých začátcích v našem divadle jsi měla možnost setkat se se starou gardou – Jirkou Tomkem, Milošem Kročilem, Evou Jelínkovou a dalšími... Učila ses od nich tehdy?

Ano, jako „Jamáci“ jsme se na ně chodili dívat a já je obdivovala v různých rolích. Někteří z nich mě učili. Když jsem pak vedle nich stála na jevišti, obklopal mě pocit, že se nic nemůže stát, že s nimi jsem na jevišti v bezpečí. Ale taky, že nesmím nic pokazit. I když bych si v té době nepřipustila, že by bylo něco složité nebo že bych něco nezvládla, respekt tam byl veliký. Milovala jsem jejich historiky z divadla a povídání o něm a každou radu přijímala s povděkem. **A jak vnímáš dnešní novou hereckou generaci?**

Nerada srovnávám. Každá nová generace přináší nový „vitr“, energii, inspiraci. Myslím, že mají ten správný zápal, chtějí dělat divadlo poctivě, s nadšením, i když vidí, že je to i dřina. Každopádně jsou velmi šikovní a ze školy dobře připravení. Vzpomínám, jak nás kdysi Standa Moša vzal s pár kolegy do Vídně na newyorskou inscenaci muzikálu *Fame*. Seděli jsme vedle sebe s Romanem Vojtkem, se kterým jsem tančila *Ameriku ve Westce* a který ve volných třech vteřinách během tance dokázal jen tak skočit salto vzad. Přesto během tohoto představení se ke mně naklonil a prohlásil, že jde vrátit diplom! (*úsměv*) Všichni totiž skvěle hráli, zpívali a tančili. Dnes jsou zdroje inspirace dostupnější.

Jsi u divadla už nějaký čas, vzpomeneš si na to, co tě u něj nejvíc překvapilo? Nebo tě nic nepřekvapilo a můžeš říct, že tě škola perfektně připravila?

I během jednoho divadelního předsta-

vení může dojít k řadě nečekaných věcí. Velice vtipným způsobem to do extrému rozehrává naše bláznivá komedie *Hra, která se zvrtna*. Škola spadá do krásného hájeného období, sejde se prima parta, žije se bezstarostný studentský život... V divadle už jde každý sám za sebe. Pro mě bylo všechno nové. A vlastně jsem ani nevěděla, co přesně mě čeká. A tak to, že jsem hrála hezké role a měla fajn kolegy, mi přišlo normální a že to tak má být. Ovšem čas má plné kapsy překvapení. Když něco očekáváš, můžeš být zklamaná. Milé a intenzivnější překvapení často přijde nečekaně. Divadlo přináší obojí.

Máš svůj repertoár, se kterým vystupuješ a který je složen ze šansonových písní. Jak ses k šansonu dostala a jak tě ovlivnil tento styl? Jak moc tě ovlivnila samotná Édith Piaf, jejíž písně máš ve svém repertoáru?

Nejen Édith Piaf, ale taky třeba Gilbert Bécaud nebo Barbara a další. O šansonu se říká, že je to drama v kostce a herečky k tomu mají blízko. Asi to začalo na gymnáziu studiem francouzštiny a posloucháním francouzských písní. Do svých prvních sólových koncertů jsem pak mimo mé oblíbené muzikálové a populární hity zařadila i směs klasických francouzských šansonů a měly vždy velký úspěch. Nakonec jsem se zaměřila na čistě šansonové koncerty a postupně vznikla tři cédéčka. První z převzatých francouzských a u nás známých písní a ta dvě další již z původních písní napsaných pro mě. Mám radost, že na koncertech ty nové původní písničky zaujmou stejně jako ty známé.

A když jsme zmínily ty francouzské šansoniéry, mám báječnou vzpomínku z jedné návštěvy Paříže. Získala jsem lístky na velký slavnostní koncert k 80. narozeninám Charlese Aznavoura, který přenašela francouzská televize a kde spolu s ním vystupovala řada známých, hlavně francouzských hvězd. Ke konci koncertu moderátor ohlásil, že se ke gratulantům připojuje i Liza Minnelli. Očekávala jsem, že to proběhne formou videonahrávky s přáním jako už několikrát v programu. K mému překvapení vtrhla na

jeviště moje oblíbená hvězda filmového muzikálu *Kabaret!* Energie na jevišti se zvedla o sto procent. Zazpívala s ním jeden duet, kdy díky jejímu nasazení omládl o 30 let. A pak ještě jednu sólovku. Nezklamala. Byla skvělá! U těchto lidí platí, že láska k hudbě je silnější než věk. Což se mi potvrdilo o 13 let později na jeho koncertě v Praze.

A viděla jsi v Paříži i nějaký muzikál?

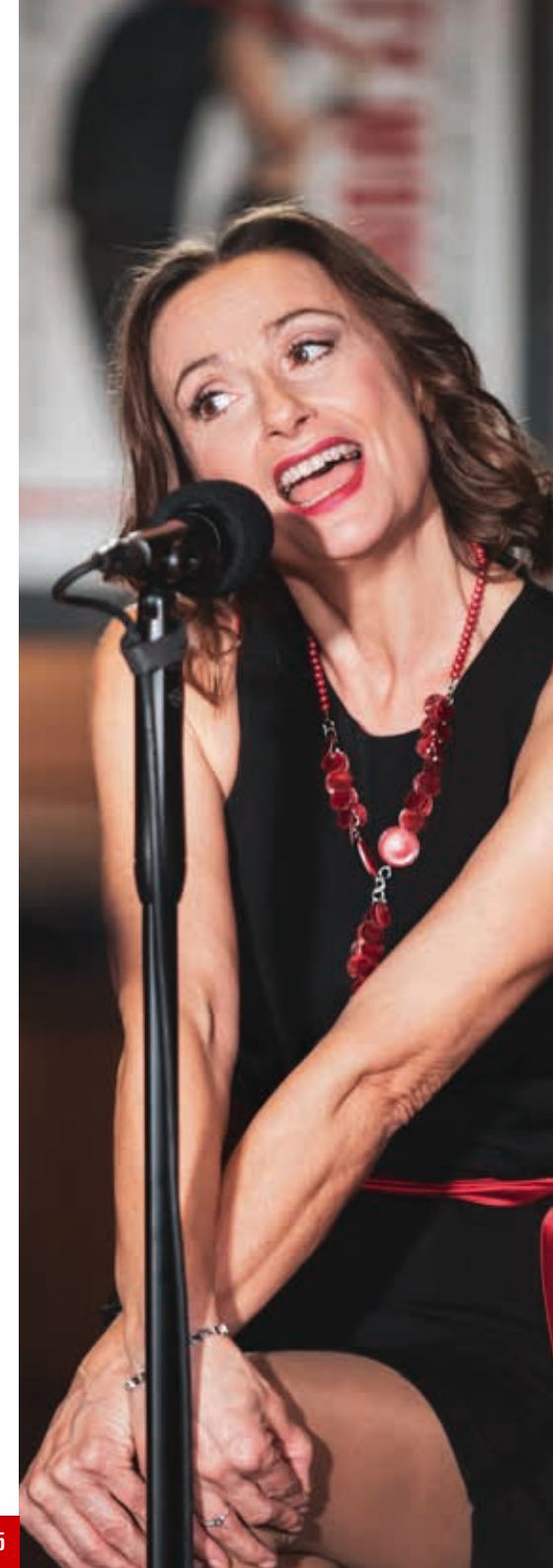
To víš, že mě to moc zajímalo. Měla jsem štěstí na dva muzikály v divadle Casino de Paris. Uváděli *Chicago* a *Šumaře na střese*. Překvapilo mě u obou inscenací docela malé obsazení orchestru. Díky tomu ale hudebníci hráli na scéně a umožňovalo to senzační souhru s herci a celou řadu hudebních fórů. To se mi líbilo. A *Šumaře* jsem dobře znala, protože jsem u nás v divadle hrála roli Cajtli. Bylo to velmi silné představení. Zrovna jsme vystupovali v Německu, když mi z divadla poslali po kolegovi, který přijel střídat jednu z rolí, scénář. Už jen při čtení tohoto dojemného lidského příběhu jsem se neubránila slzám.

Co dělá Jana Musilová, když zrovna nehraje divadlo, nezpívá nebo nemoderuje? Co má ráda?

Miluju kytky. Mám doma kolem osmdesáti pokojových rostlin. Už mi začínají do slova a do písmene přerůstat přes hlavu, mnohé z nich měří přes dva metry. A venku taky vyrůstá džungle. Příroda mě fascinuje. Miluju les a výlety všeho druhu. Čím dál víc mám nutkání poznávat různá místa nejen v Evropě. Hlavně mě ale těší, když jsou spokojeni a šťastní moji blízcí a lidé, se kterými se setkávám. Když někdy spěchám z divadla a zamíchám se mezi naše diváky, kteří odcházejí dobře naladěni, často rozesmátí z představení, jsem ráda, že přinášíme do toho občas složitého a problematického světa pár hodin oázy, zábavy i zamyšlení. Stačí si vybrat.

Jani, díky moc za tvá krásná slova a přeji spoustu krásných chvil v našem divadle nejen na jevišti, ale i s mikrofonem mezi diváky. A také přeji spoustu radosti!

Text: Helena Brzobohatá

Bolek Polívka oslaví 75. narozeniny

„Valašský král“, „Legenda českého divadla a filmu“, „Kráľ klaunů“ a „Bohém“ důvěrně známý také z jeviště našeho divadla oslaví 31. července významné životní jubileum. Na jevišti Městského divadla se objevil poprvé v roce 1997 v titulní roli tragikomedie *Kean IV.*, následovalo nejznámější absurdní drama *Čekání na Godota* v roce 2003, kde si v roli Vladimíra zahrál spolu s Jiřím Pechou, který ztvárnil Estragona. Svou schopnost oživit na jevišti klasické postavy dokázal v inscenacích *Benátský kupec* (2014), *Král Lear* (2015) a od roku 2018 baví diváky jako Harpagon. Vstupenky na Molièrovu komedii bývají vždy rychle vyprodány, ti nejrychlejší z vás se mohou těšit na setkání s Bolkem Polívkou během letošních letních repríz. Připojme se všichni, ať už osobně, či myšlenkou k oslavám narozenin Bolka Polívky, geniálního komika, mistra improvizace, divadelního mága a českého Harlekýna, který svou nekonečnou fantazií

a kouzlem obohacuje životy svých diváků nejen v titulní roli komedie *Lakomec*, kterou i letos uvádíme na Biskupském dvoře. Krásné narozeniny!

NEJLEPŠÍ
PŠENIČNÉ PIVO V ČR!

BRNĚNSKÝ WEISS

ZAL 2014
BRNO
MORAVIAN HERITAGE

Vítěz Jarní ceny
českých sládků 2024
v kategorii pšeničné pivo.

Světová premiéra 9. června na Biskupském dvoře

B. Smetana K. Sabina V. Černický K. Latzková I. Ondříček

PROČ BYCHOM SE NETĚŠILI NA SMETANU

fraška se zpěvy následovaná operou režie Igor Ondříček

Fotografie z letošní novinky na Biskupském dvoře vám již ukázat nestihneme. Nezbyvá než si vybrat jednu z repríz a přesvědčit se na vlastní oči. Na zkušebně bylo veselo, věřme, že se stejná atmosféra zopakuje i pod širým nebem.

FESTIVAL **DOKOŘÁN**

PRO HUDEBNÍ DIVADLO 2024

Už tradičně patří k závěru sezóny Městského divadla Brno unikátní festival divadla, které mluví, zpívá a tančí – *Dokořán pro hudební divadlo*. V pěti dnech se zde představit soubory, které se hudebnímu divadlu věnují specializovaně – jako Nová scéna Bratislava či muzikálový soubor DJKT Plzeň – i ty, které do této divadelní krajiny vykročí jen výjimečně – jako Dejvické divadlo či Divadelní spolek Kašpar.

Z nabitého programu se speciální tipy volí těžko (vozíme vám ostatně jen to, na co chceme speciálně zvát a obzvláště doporučovat), tři věci si však dovolím přece jen zdůraznit. První je náš pravidelný host – Východočeské divadlo Pardubice se svou muzikálovou adaptací *Věci Makropulos* Karla Čapka pod názvem *MAKROPULOS musical*. Adaptace Petra Abrahama zhuťňuje Čapkův děj do jediné silvestrovské noci roku 1922 v pražské Lucerně, kde proslulá zpěvačka Emilia Marty vystupuje ve své pěvecké show, zatímco v zákulisí se řeší detektivní příběh týkající se předpisu na elixír věčného mládí. Příběh pak zásadně dotváří Emiliiny šansony z pera Ondřeje Soukupa a Gabriely Osvaldové. Za strhující výkon v titulní roli byla Petra Janečková nominována na muzikálovou Cenu Thálie 2023.

Druhá pozvánka se týká našeho zahraničního programu. Tvoří jej dvě inscenace slovenské: kromě již zmiňované Nové scény s našemu publiku dobře známým muzikálem *Oliver!* spatříme i osobitý „koncertní stand-up“ Slovenského národního divadla *Kým prídu Stouni...* odehrávající se v zá-

kulisí před začátkem koncertu *Rolling Stones*. Vrcholem zahraničního programu je pak účast záhřebského Divadla Komedija, které na loňském ročníku zazářilo se svou inscenací *Jesus Christ Superstar*. Na jejich muzikálovou komedii *JALTA, JALTA* zve speciálně Stano Slovák, který ji dvakrát viděl přímo v Záhřebu.

Třetí pozvánka směřuje na koncerty, které se jako tradičně odehrají na Divadelní dvoraně pod širým nebem – a s volným vstupným. Páteční a sobotní program uzavřou koncerty kapel *Sajmon & Garfunklers* (pátek ve 22.00 hodin) a *3Yo! Soul of your Music* (sobota ve 21.30). V podání našich předních sólistů za doprovodu divadelního orchestru pak v pondělí ve 20.00 zazní tradiční *Koncert muzikálových písní MdB*, jenž bude tentokrát písňovou procházkou nejúspěšnějšími kusy z prvního dvacetiletí naší Hudební scény.

Těšíme se na vás!

Jan Šotkovský, hlavní dramaturg festivalu *Dokořán pro hudební divadlo*

Výbušné téma v každé době, ovšem fantasticky zpracováno jako brilantní hudební komedie, která je v Chorvatsku už více jak půlstoletí považovaná za kultovní inscenaci. Každý, kdo má pocit, že se alespoň trošku orientuje v evropských dějinách 20. století, se po zhlédnutí *Jalty* bude cítit nadšeně dezorientován! Určitě si nenechte ujít skvělý soubor záhřebského Divadla Komedija a tuto rozverně zábavnou taškařici!

Stanislav Slovák

Pozvánka

Zveme vás do nově otevřeného D Café

Přijďte se podívat do nově otevřené kavárny D Café hned vedle divadla. S příjemnou obsluhou vás zde čeká také dobré občerstvení a široká nabídka nápojů. Budete-li mít štěstí, potkáte zde někoho z našich herců, a budete-li mít vstupenku k nám do divadla na daný den, po jejím předložení získáte při placení slevu 10 %.

Těšíme se na vás!

Petr Gazdík

Můj návrat k Bastardovi

Po třiceti letech se Petr Gazdík znovu zabývá *Bastardem*. Býval jeho fanouškem, teď ho režiruje. Podobnost s někdejší kultovní inscenací *Bastarda*, která se po premiéře v roce 1993 dočkala více než dvou set představení a diváci jí tleskali i v pražském Národním divadle, budou prý pamětníci v podání Petra Gazdíka hledat jen stěží. „Je kompletně jiná ve všech ohledech. Scénicky, kostýmově i v tom, co se na jevišti odehrává,“ vypráví herec a režisér v rozhovoru pro MF DNES o tom, v čem se „jeho“ *BASTARD* liší od toho původního.

Jan Apolenář v novém nastudování vizualizovaného oratoria BASTARD

Proč vrátíte *Bastarda* na jeviště právě po třiceti letech?

Často jsme si říkali, že by bylo fajn, kdyby se *Bastard* vrátil. Byli jsme jeho fanoušky coby studenti, takže jsme o něm pořád mluvili a podsouvali tento nápad jeho autorům. Jednoho dne to prostě vyšlo, mluvili jsme o tom už opravdu dlouho.

Jaký vztah máte k původní verzi inscenace?

Bylo to krásné období. Zrovna jsem končil studium na konzervatoři a začal na JAMU, s čímž se pojí mnoho mých různých osobních zážitků. A *Bastard*, ten byl v té době něčím naprosto mimořádným. Žili jsme jím i s ním.

Kromě *Fausta* je dílo inspirované i biblickými příběhy. Jaké je jeho hlavní poselství?

Je těžké mluvit o nějakém hlavním poselství, jde především o řešení existenciálních

ních témat člověka, jeho bytí na tomto světě a smyslu nějakého přesahu našeho života. Má člověk občas raději něčemu ustoupit, aby se zachoval správně a činil určité dobro, nebo si má život užívat bez ohledu na cokoliv plnými doušky, aby v tom krátkém období z hlediska existence světa dokázal pro sebe urvat co nejvíce?

Nabyl podle vás text po těch letech nového významu? Přece jen se doba změnila.

Myslím si, že ne. *Bastard* je tak nadčasově napsaný, že by se mohl hrát v podstatě v jakékoli době. Podobně jako je to s jeho předlohou – Goethovým *Faustem*.

Nechal ředitel divadla Stanislav Moša společně se Zdenkem Mertou, spoluvůdcem *Bastarda* v roce 1993, režii jenom na vás, nebo vám práci korigoval?

Vůbec mi do ní nemluvil. Byl jsem trochu překvapený, že bych měl inscenaci režirovat já, protože vždy když jsem variantu uvedení

Bastarda nabízel, myslel jsem, že by samozřejmě byla ve Standově režii. Když jsem se ho pak zeptal, jakou má představu, odpověděl mi, ať si dělám, „co chci“.

V obsazení jsou i herci, kteří se podíleli na prvotní verzi *Bastarda*. Hlavní roli hrál Jan Apolenář a Satana Zora Jandová. Byl záměr obsadit i herce z původní sestavy?

Říkal jsem si, že pokud mohou ještě některé role hrát, bylo by správné, aby se v inscenaci objevili. Sám jsem herec a vím, jak je důležité, aby nejenom autoři, ale i ti, kteří slouží vizualizaci jejich děl, měli pocit určité kontinuity.

Do titulní role jste obsadil Dušana Vitázka. Hledal jste někoho typově podobného Janu Apolenářovi, nebo jste chtěl úplně jiného *Bastarda*?

Hledali jsme spíš někoho, a to si přál Zdenek Merta, podobného hlasu Jana Apolenáře. Ten je však tak specifický, že to bylo opravdu složité. Dušana Vitázka jsem zvolil, protože jsem s ním už mnohokrát spolupracoval a vím, jak pracuje. Rozumíme si v tom, o čem mluvíme, a jeho naturel je pro roli *Bastarda* myslím přesný, respektive dokáže pochopit onu rozpolcenost dané postavy. Těžko jsem si dokázal představit, že bych to hledání podstoupil s někým dalším.

Není vám líto, že sám v muzikálu nehrajete?

Mně je to vždycky trochu líto – a pravda, bije se to ve mně. Vždy ale říkám, že herec je jedna barva na plátně obrazu, zatímco režisér dává dohromady celé plátno. A tato možnost, alespoň u mě, většinou vyhraje.

Vedle Zdenka Mertu, který je autorem, hraje v muzikálu i jeho žena Zora Jandová a dcera Esther. Jak vám to při přípravě s jejich rodinou klapalo?

Esterka je začínající herečka a má ze mě možná až přílišný respekt. Já mám zase respekt k jejímu tátovi – a k mamince samozřejmě taky. Od začátku jsem se snažil dílo koncipovat tak, aby pánové, kteří ho napsali a jsou svým způsobem, jak říkám, otcové zakladatelé novodobé éry našeho divadla, nejen že nebyli zklamaní, ale měli z toho prostě radost. Se Zdenkem (Mertou) jsem

S Tonym Markem po premiéře BASTARDA

se radil a je zatím z konceptu nadšen. Stan-
da (Moša) bude překvapen, a tudíž doufám
a věřím, že snad bude taky rád.

Máte strach z jeho reakce?

Nemám. Spíš by mi bylo líto, kdyby mu to třeba bylo nemilé, nebo mu to dokonce ublížilo.

Muzikál pomyslně zahajuje oslavy dvaceti let otevření Hudební scény. Na co dalšího se můžou diváci těšit?

Především na náš celkový program, který divadlo nabízí po celou dobu bez ohledu na to, jestli jsou nějaké oslavy, nebo ne. V rámci oslav si myslím, že by mohl být pěkný koncert, který připravujeme, takové gala všeho, co jsme za těch dvacet let hráli. Vrací se také inscenace *Čarodějek z Eastwicku*, která byla velmi oblíbenou – v režii právě Stanislava Moši.

Text: Eva Šubová, 20. 4. 2024, MF Dnes

Derniéra 17. června

O statečném kováři

Již 40 repríz má za sebou muzikálová pohádka *O statečném kováři*. Nenechte si ujít tři poslední, které nás letos čekají na Biskupském dvoře 15.–17. června. Kouzelný pohádkový příběh s nezapomenutelnou hudbou Petra Ulrycha okouzlí i ty nejmenší diváky.

B. Smetana, K. Sabina, V. Černický, K. Latzková, I. Ondříček:

světová premiéra

PROČ BYCHOM SE NETĚŠILI NA SMETANU

fraška se zpěvy následovaná operou

Originální zpracování ikonické *Prodané nevěsty* je založeno na drobné hříčce o bohatém radovi Vostrovském, který na svém statku podporuje činnost ochotnického spolku připravujícího právě premiéru *Prodanáky*, načež však soubor náhle přichází o hlavního tenoristu... Pokud ale vše dobře dopadne, dočkáte se na Biskupském dvoře všeho, co máte na oblíbené opeře rádi.

Režie: Igor Ondříček

Hrají: R. Jícha, L. Bergerová, A. Zelová, L. Matouš, A. Slanina, K. Pekar, M. Hurák, J. Brožek, E. Studénková, J. Daniel, M. Světnicová, M. Severová, T. Navrátilová a další.

Božena Němcová, Petr Ulrych:

derniéra

O STATEČNÉM KOVÁŘI

muzikálová pohádka

„Žijí spolu šťastně jako kuřátka, konec už nám vlastně ťuká na vrátka...“ Stejně jako má každá správná pohádka šťastný konec, k tomu svému směřuje i celé uvádění pohádkového muzikálu *O statečném kováři*. Tak tedy „ať ten dobrý konec srdce potěší, v dále zvoní zvonec – ahoj Mikeši!“ Ale než se rozloučíme, strávíte s Mikešem ještě tři vskutku kouzelné večery.

Režie: Igor Ondříček

Hrají: A. Slanina, K. Pekar, J. Uličník, P. Halberstadt, E. Skálová, J. Mach a další.

Klára Latzková, Igor Ondříček:

ELIŠKA/REJČKA

obrazy ze života dvou českých královen

Inscenace čerpá z brněnské historie a jako hvězdy na nebi v ní září dvě královny Elišky – Přemyslovna a její nevlastní nenáviděná matka Rejčka. Stejně nemají jen jméno, ale i životní cesty a cíle, každá k jejich dosažení ale volí jejímu charakteru vlastní taktiku a způsoby. Obě v určitých chvílích budí soucit i odpor – je jen na vás, ke které se přikloníte.

Režie: Igor Ondříček

Hrají: B. Goldmannová, L. Bergerová, A. Slanina, M. Mihál, J. Mach, M. Kolář, R. Jícha, M. Hurák a další.

Alan Jay Lerner, Frederick Loewe:

MY FAIR LADY (ZE ZELŇÁKU)

hudební komedie podle hry G. B. Shawa Pygmalion

S odkazem na myšlenku Leonarda Bernsteina, že každý správný muzikál musí „smrdět“ mateřtinou, převedl režisér Stanislav Moša slangové pasáže originálu do brněnského hantecu a ohlas publika opakovaně dokazuje, že daný tah se více než povedl. Úspěšné muzikálové tažení hubaté květinářky Lízy Ďulínkové napříč naším repertoárem tak spanile pokračuje i v červnu.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Křížová nebo E. Skálová nebo B. Slaninová, K. Pekar nebo P. Štěpán, J. Brožek nebo R. Širila, J. Mazák, A. Novotný, J. Musilová a další.

PROGRAM ČERVEN

PROGRAM ZÁŘÍ

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

SO	1.6. 19.00	Vrabčák a anděl	
NE	2.6. 18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
PO	3.6. 18.00	Bílá Voda	
ÚT	4.6. 19.00	Bílá Voda	A2
ST	5.6. 19.00	Bílá Voda	AB3
ČT	6.6. 19.00	Bílá Voda	AB4
PÁ	7.6. 19.00	Bílá Voda	AB5
ÚT	11.6. 19.00	Bílá Voda	AB2
ST	12.6. 18.00	Bílá Voda	SP
ČT	13.6. 19.00	Bílá Voda	C4
PÁ	14.6. 19.00	Company (Přátelé)	
SO	15.6. 19.00	MAKROPULOS musical	
NE	16.6. 15.30	Pískání po větru + Muzikálová smršť	
PO	17.6. 18.00	Kde je ta ryba?	
ÚT	18.6. 18.00	Jonáš a tingl-tangl	
PO	24.6. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	
PÁ	28.6. 19.00	Hra, která se zvrtila	A5

SO	1.6. 14.00	Matilda	
SO	1.6. 18.00	Matilda	
NE	2.6. 14.00	Matilda	
PÁ	14.6. 16.00	JALTA, JALTA	
SO	15.6. 14.00	The Addams Family	
NE	16.6. 19.00	Oliver!	
ÚT	18.6. 19.30	Kým přidu Stouni...	
ČT	20.6. 19.00	The Addams Family	
PÁ	21.6. 19.00	The Addams Family	
SO	22.6. 19.00	The Addams Family	
NE	23.6. 14.00	The Addams Family	
NE	23.6. 18.00	The Addams Family	
ÚT	25.6. 19.00	My Fair Lady (ze Želňáku)	
ST	26.6. 19.00	My Fair Lady (ze Želňáku)	
ČT	27.6. 19.00	My Fair Lady (ze Želňáku)	

PÁ	6.9. 14.00	Ocelové magnolie	
PÁ	6.9. 19.00	Ocelové magnolie	A5
SO	7.9. 19.00	Ocelové magnolie	P
NE	8.9. 19.00	Ocelové magnolie	D
PO	9.9. 19.00	Sám na dva šéfy	A2024
ÚT	10.9. 19.00	Sám na dva šéfy	M2024
ST	11.9. 19.00	Ocelové magnolie	A3
ČT	12.9. 19.00	Ocelové magnolie	A4
PO	16.9. 18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
ČT	19.9. 14.00	Drahý Evane Hansene	
ČT	19.9. 19.00	Drahý Evane Hansene	AB4
PÁ	20.9. 19.00	Drahý Evane Hansene	AB5
SO	21.9. 19.00	Drahý Evane Hansene	P
NE	22.9. 19.00	Drahý Evane Hansene	
PO	23.9. 19.00	Drahý Evane Hansene	A1
ÚT	24.9. 19.00	Drahý Evane Hansene	A2
ST	25.9. 19.00	Drahý Evane Hansene	AB3
ČT	26.9. 19.00	Sám na dva šéfy	V2024
PÁ	27.9. 19.00	Sám na dva šéfy	R2024
SO	28.9. 19.00	Ocelové magnolie	A6
NE	29.9. 19.00	Ocelové magnolie	E7
PO	30.9. 18.00	Ocelové magnolie	SP

PÁ	6.9. 19.00	Devět křížů	
SO	7.9. 19.00	Devět křížů	
NE	8.9. 18.00	Devět křížů	
PO	9.9. 19.00	Devět křížů	
ÚT	10.9. 18.00	Devět křížů	
PÁ	13.9. 18.00	Dvacet let Hudební scény	
SO	14.9. 20.15	Dvacet let Hudební scény	
NE	15.9. 14.00	Dvacet let Hudební scény	
NE	15.9. 18.00	Dvacet let Hudební scény	
ÚT	17.9. 18.00	The Addams Family	PPP/P18
ST	18.9. 18.00	The Addams Family	PP1/PP2
PÁ	20.9. 19.00	The Addams Family	
SO	21.9. 19.00	The Addams Family	
NE	22.9. 14.00	The Addams Family	
NE	22.9. 18.00	The Addams Family	
ÚT	24.9. 19.00	Dvacet let Hudební scény	
ST	25.9. 19.00	Dvacet let Hudební scény	
PÁ	27.9. 18.00	Heidi	
SO	28.9. 14.00	Heidi	
SO	28.9. 18.00	Heidi	
NE	29.9. 14.00	Heidi	

Festival Dokořán 2024

Bílá Voda

Matilda

Drahý Evane Hansene

The Addams Family

Veřejná generálka Premiéra

DVACET LET HUDEBNÍ SCÉNY slavnostní koncert

Na začátku října 2024 uplyne rovných dvacet let od chvíle, kdy diváci poprvé usedli do hlediště nového sálu Hudební scény. Oslavy tohoto významného jubilea vyvrcholí jedinečným rekapitulačním koncertem, během něhož můžete při písňové procházce zavzpomínat na tituly, které byly na magickém jevišti Hudební scény v průběhu její dvacetileté historie uvedeny.

Dirigent: Dan Kalousek

Režie: Petr Gazdík

Účinkují: sólisté a orchestr Městského divadla Brno

Benj Pasek, Justin Paul, Steven Levenson:

česká premiéra

DRAHÝ EVANE HANSENE nejúspěšnější muzikál současnosti

„Nejsi v tom sám!“ Tak zní poselství jímavého muzikálu, jenž zábavně i dojemně varuje před utonutím v bezbřehých vodách sociálních sítí, kde se lehce zamění lež a pravda. Právě díky internetu a jedné milosrdné lži se do té doby nezajímavý outsider Evan přes noc stane hvězdou školy. Způsob, jakým se pak snaží proplout vlnobitím problémů, je vskutku strhující.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: J. Brožek nebo M. Salvadori, A. Antalová, D. Křížová, D. Rymeš, L. Bergerová, L. Janota, L. Matouš a E. Skálová.

Robin Schenk, Petr Štěpán, Miroslav Ondra:

DEVĚT KŘÍŽŮ historický muzikál

Možná zítra se za souzřenou Eliškou z Uher do Lesního Hlubokého vrátí její drahý koňský handlíř Luka Frane. Možná zítra se bude chystat svatba, na kterou Adléta napeče koláče a nezapomenou pozvat ani Hrbatého. Možná zítra s sebou řeky proud vezme Lukův žal. Určitě v září se legendárních *Devět křížů* zhmotní na jevišti Hudební scény a vy jistě budete u toho!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: L. Matouš nebo O. Studénka, K. Daňhelová nebo S. Janotová, R. Gajdoš nebo M. Němec, J. Mach nebo P. Štěpán, A. Antalová nebo L. Bartolšicová a další.

Andrew Lipa, Marshall Brickman, Rick Elice:

THE ADDAMS FAMILY hororová muzikálová komedie

„Jmenuje se Lucas a... já jsem zamilovaná.“ Na dané větě by nebylo nic zvláštního, kdyby ji nepronesla Wednesday Addamsová, ten okouzující nezkroutný uzlíček zlých úmyslů, jak je alespoň známá z kultovních filmů a seriálů. V muzikálové verzi ale dospěla a našla lásku, je tedy jasné, že v kronice Addamsovy rodiny se začíná psát nová, navýsost zábavná kapitola.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: J. Daniel nebo A. Novotný nebo A. Kaňák, S. Janotová nebo T. Navrátilová nebo A. Zelová, E. Mertová nebo K. Ondrušková, T. Sagher nebo O. Smysl, M. Matějová nebo E. Studénková a další.

PROGRAM ČERVEN, ČERVENEC

BISKUPSKÝ DVŮR

SO	8.6.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
NE	9.6.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
PO	10.6.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
ÚT	11.6.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
ST	12.6.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
SO	15.6.	20.30	O statečném kováři
NE	16.6.	20.30	O statečném kováři
PO	17.6.	20.30	O statečném kováři
ST	19.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
ČT	20.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
PÁ	21.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
SO	22.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
NE	23.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
ÚT	25.6.	20.30	Eliška/Rejčka
ST	26.6.	20.30	Eliška/Rejčka
ČT	27.6.	20.30	Eliška/Rejčka
SO	29.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu
NE	30.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu
PO	1.7.	20.30	Cyrano z Bergeracu
ST	3.7.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
ČT	4.7.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
PÁ	5.7.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
SO	6.7.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
PO	8.7.	20.30	Lakomec
ÚT	9.7.	20.30	Lakomec
ČT	11.7.	20.30	Noc na Karlštejně
PÁ	12.7.	20.30	Noc na Karlštejně
SO	13.7.	20.30	Noc na Karlštejně
NE	14.7.	20.30	Noc na Karlštejně

■ Premiéra ■ Děníera

Představujeme

Hudební scéna, jak ji neznáte

Zvukařská kabina

Projdete-li si pozorně horní patro foyer naší Hudební scény, pak zhruba uprostřed uvidíte nenápadné dveře vedoucí do svatyně spojující osvětlovací, projekční a zvukovou kabínu. A tu bychom vám chtěli představit jako poslední.

Jste-li fanouškem vesmírných lodí a kokpitů letadel, pak je zvukařská kabína místem, kde by se vám rozhodně líbilo. Je to jakýsi mikrokosmos, kde se střetává technologie s kreativitou a humor (ten zvukařský navíc velmi specifický) s frustrací. Uvnitř se nacházejí tisíce tlačítek, ovladačů, jezdců, dotykových monitorů a pestrobarevných LED diod, které jsou pro zvukaře prostředkem k ovládnutí zvukového vesmíru. Nesnažte se pochopit, jak to všechno funguje, protože pro člověka neznalého je to opravdu vyšší dívčí (ovšem toto korektní označení berte s nadsázkou, znám totiž jen jedinou zvukařku-ženu). Veškerý zvuk z orchestru, mluva i zpěv herců, zvukové efekty – to vše je pečlivě naprogramováno, vyladěno a předpřipraveno, takže se může při sledování pultu zdát, že se to všechno děje tak nějak mimochodem a samo. Opak je

ale pravdou. Zvukař v divadelním provozu musí být mistr svého oboru, profesionál připravený čelit útoku všech nástrah, které mu klademe do cesty: slyším se málo, slyším se moc, neslyším vůbec, přidej mi víc kytary (piana, rytmiku, hudbu celkově...), dnes nemám svůj den, trochu mi pomoz, uber sykavky, stáhni výšky, přidej spodky, zaostři středy, mám trochu rýmu, nemám hlas... Naštěstí jsou většinou tito mistři zvukových kabin lidé ochotní. Takže jsou-li schopni výše zmíněné požadavky splnit, stane se tak. V opačném případě se snaží najít takový kompromis, aby byl zpěvák, divák i samotný zvukař spokojen. Každé představení vyžaduje velkou koncentraci. Noční můrou zvukaře je, když nemůže odhalit technický problém. Celý systém je poměrně komplikovaný, zdrojů signálu je hodně a vše musí fungovat. Pokud dojde k poškození mikroportu u her-

ce v company a port začne praskat, šustit či chrastit, musí si zvukař jednoho po druhém poslechnout ve sluchátkách a najít ho. Zároveň se ale dál hraje a dohlíží na hlasitost orchestru, company a sólistů. Ještě horší je, když se stane nějaký zásadnější technický problém například na zkoušce, podaří se ho opravit, ale zároveň není úplně jasné, proč se stal a co ho způsobilo. Během představení se pak i zvukaři ateisti tak trochu modlí, aby vše proběhlo v pořádku až do děkovačky.

Zkrátka a dobře – jakmile v hledišti uslyšíte podmanivý hlas Petra Štěpána, upozorňující na vypnutí mobilních telefonů, ocitli jste se pod nadvládou našich mistrů zvukařů, kteří bedlivým zrakem a SLUCHEM povznášejí zážitky z každého představení.

Text: Robert Jícha

Roman Šolc

Herci budou oblečení jako porcelánové panenky

Jméno kostýmního návrháře Romana Šolce je našim divákům velmi dobře známo, mimo jiné z inscenací MdB *Tři mušketýři*, *O statečném kováři*, *Eliška/Rejčka* a nově připravované *Proč bychom se netěšili na Smetanu*. Roman Šolc je nejen odborník na historické kostýmy, jeho práci mohou diváci také vidět například v populárním pořadu České televize *StarDance*. Ovšem fakt, že začínal jako člen Baletu Národního divadla, už rozhodně každý neví. O tom všem jsme si s Romanem povídali během příprav nejnovější inscenace pro Biskupský dvůr.

Romane, vy jste se ke kostýmnímu výtvarnictví dostal až po tom, co jste si prošel baletním souborem jako tanečník. Já bych se chtěl vrátit úplně na začátek – co vás vedlo ke klasickému tanci?

Já jsem vyrůstal v Poděbradech, a protože jsem byl živé dítě, strčila mě maminka do pohybového kroužku, abych se vybil. Mimochodem, do stejného kroužku chodila i herečka MdB Markéta Sedláčková. Když jsem dosáhl devíti let, paní učitelka v baletní škole doporučila mamince, aby mě přihlásila na talentové zkoušky, ve kterých jsem uspěl, a v desíti letech jsem nastoupil do Prahy na Taneční konzervatoř. Všechno to vzešlo z toho, že jsem byl živé dítě, potřeboval jsem pohyb. Chtěl jsem dělat cirkus – tancovat, skákat přemety, salta, hvězdy. Myslel jsem, že budu cirkusák.

Dostal jste se pak k podobným věcem, jako je cirkus?

No, já se spíš rád předváděl, to bylo to hlavní. V desíti letech asi člověk ještě přesně neví, co by chtěl doopravdy dělat...

To asi ne. Doteď si pamatuju, jak jsme byli se školou v Národním divadle a já jsem viděl Dvořákovu operu *Čert a Káča*. To mi bylo asi osm a tak mě to uchvátilo, že jsem si řekl: „Chtěl bych jednou hrát nebo tancovat v Národním divadle.“

A zrovna klasický tanec byl směr, kterým jste se chtěl dát?

Ano, to byl ten směr, protože jsem pak viděl další představení v Národním divadle, to byl balet *Louskáček* a já jsem se zamiloval. Jak tam běhají myši a vojáčky... A řekl jsem si, že bych tam chtěl taky takhle běhat a co pro to můžu udělat. A to byla ta škola, kterou jsem absolvoval.

Jak vzpomínáte na časy, kdy jste byl členem baletního souboru?

To byl nádhernej bezstarostnej život. Člověk žil jenom divadlem a tancem. Neměl jsem jiné starosti, bylo to prostě bezvadný.

Potom jste s baletní kariérou skončil a vrhl jste se na kostýmní výtvarnictví. Proč se to stalo?

Já jsem věděl, že tancovat nemůžu na věky, ale chtěl jsem u divadla zůstat. Jako ma-

lej jsem chodil i do kreslení a na keramiku, kde jsem vyráběl různá bájná zvířata. Na konzervatoři jsem kreslil, dělal jsem perokresby, těla v pohybu, plakáty na absolventské koncerty a různé programy. A když jsem přemýšlel co dál, tak obor kostýmu mě velmi zajímal. Pak jsem dostal příležitost od Libora Vaculíka – v Pražském komorním baletu – dělat kostýmy do baletu *Slovenské dvojzpěvy*. A tak začala moje kariéra výtvarníka.

Učil jste se někde? Absolvoval jste nějakou školu?

Díky tomu, že jsem tancoval v divadle a měl jsem na sobě různé kostýmy, viděl jsem, co kostým potřebuje, aby se v něm mohl člověk hýbat. Vždycky jsem si říkal, jak já bych ten kostým udělal, kdybych byl výtvarník, a ještě v tom chtěl tancovat. Takže jsem měl výhodu jako tanečník a dělat taneční kostýmy mě bavilo i tenkrát.

Vy jste začínal u baletu, ale potom jste se rozrostl do všech možných druhů a žánrů. Vybavujete si ty svoje začátky? Nechci říct nezdar, ale třeba začátečnické nesnáze, které vás provázely?

Bylo to těžký. Když jsem začínal, byl jsem velmi mladý, bylo mi 27 let, když jsem dělal první velký výpravný balet tady v Janáčkově divadle. Byla to *Marie Stuartovna* a já si pamatuju, jak jsem tenkrát nastoupil jako mladej cucák před krejčovnu s nějakýma obrázkama. Se tak na mě koukali jako: „Tady ten chlapeček nám bude říkat, jak ten kostým máme ušít?“ Tenkrát jsem bazíroval na věcech, které bych dneska už neřešil, ale tehdy mně to přišlo hrozně důležité. Člověk se pořád vyvíjí a učí.

Vy jste odborník na historický kostým. Máte k historii nějaký zvláštní vztah?

Baví mě studovat historická období, prostudovat si všechno, co se nosilo, jaké byly materiály, jaké byly střihy. Mám docela slušný archiv – sbírám originální starou módu a baví mě, když pak děláme nějakou historickou hru, inspirovat se originály. Samozřejmě na divadle potom není vidět, jestli je takový šev nebo takový šev, ale aby silueta souhlasila. A někdy origi-

S našimi krejčovými a krejčím

nál přinesu do krejčovny pro zajímavost, třeba nějaký kabátek 150 let starý, tam na to koukají a říkají: „No vidíš, takhle se to dělalo...“ Ano, historická móda mě baví a jsem vždycky radostný, když něco takového můžu dělat.

Je pro vás tedy historická věrnost v kostýmu důležitá?

Záleží na stylizaci. Ale když už děláme historickou věrnost, tak je to důležité. Já jsem třeba teďka dělal repliky kostýmů ze secesní doby do jednoho jezdeckého muzea, takže jsem hledal originální materiály, střihy, boty a vyráběly se repliky jezdeckého oblečení a myslím, že to vyšlo moc hezky. U Tachova je taková barokní jízdárna a moc hezky to vypadá.

A to hledáte na dobových fotografiích?

To se dá dohledat. Jsou obrazy, historické střihy, jsou archivy. Není to většinou u nás v Čechách, je to třeba z Anglie – tam má jezdeckví historickou tradici, takže jsem hodně dohledával tam.

Vy nenavrhuje jenom pro divadlo, ale taky pro televizi; teď jste mluvil o jezdeckém muzeu... Kde dál bychom mohli ještě vaši práci vidět?

Musím se pochlubit, že jsem si otevřel v Praze půjčovnu kostýmů. Mám s kolegyní archiv kostýmů, kde máme přes padesát tisíc kusů. Takže kolikrát čerpám pro divadlo i ze své půjčovny, tím šetříme čas a energii i planetu. Tam vyrábím a rekonstruuju kostýmy.

Takže i ze starých hadrů?

Ano, jsem takový záchranář starého oblečení. Když někde likvidují fundus, tak místo toho, aby se to vyhodilo, já si to vezmu. Nebo zavolá kamarádka: „Zemřela nám prababička, Romane, přijeď se podívat, máme tady starýho perziána,“ a já zajásám a jedu si pro starý kožich.

Vy jste se podílel na show televize Nova *Tvoje tvář má známý hlas* a v současné době je asi neaktuálnější *StarDance* České televize. V čem je to rozdílné od di-

vadla? Nebo je to stejné jako navrhovat kostýmy pro divadelní inscenaci?

Ne, je to svůj svět. A je to velká radost dělat kostýmy pro *StarDance*. Teď nás bude čekat třináctý ročník. Společenské tance mají svá pravidla, která jsem se musel naučit. A výtvarno jsem chtěl uchopit tak, aby korespondovalo s hudbou, s příběhem, se stylizací a aby to tanečnickům slušelo.

Zdá se mi, že v těchto řadách se jde čím dál tím víc k příběhu, k situacím od tzv. základního společenského tance. Jakou máte volnost v kreativité?

Dostanu přesné zadání. To znamená, že se sejdu s tanečníky, kde je profesionální choreograf, ten mi řekne, jakou mají hudbu, jakou mají představu, že třeba budou sedět na lavičce a budou mít kufr a celý to jsou 20., 30. léta, tanec je třeba quickstep a bude tam ten a ten příběh. Tak já vymyslím siluetu, pak se sejdem, já navrhnu nějakou barevnost, vybereme k tomu látky, to všechno tanečníci odsouhlasí, pak to musí odsouhlasit kreativní producenti, potom se to posune ke střihu, pak se to dá na špendlíkový zkoušky, pak se to musí nafotit, pak se to zase schválí, pak se to dovyrobí, pak se to nazdobí kameny a to všechno se musí stihnout třeba za týden.

Takže vy opravdu pracujete z dílu na díl?

Ano. V sobotu zatancujou, v neděli se sejdem, řekneme si všechny tyto informace, v pondělí už to musí být nastříhané na stole, aby se to v úterý odzkoušelo, středa a čtvrtek se to došívá, zdobí, v pátek ty šaty musí být hotové a v sobotu se v tom jede generálka a tancuje.

A to je tam poměrně hodně soutěživých...

No, deset párů. Ovšem je velká výhoda, že mám za sebou profesionální tým, který má obrovské zkušenosti s výrobou tanečních šatů. A samozřejmě tým spolupracovníků z České televize. Ten tým je výborný, mohl jsem se o ně opřít a spoustu věcí jsme řešili společně.

A všichni ti herci, zpěváci, sportovci, co soutěží, dělají problémy?

Ne, všichni jsou velmi vstřícní. Já to vloni dělal poprvé, to nebyl žádný problém, a co vím, tak letos se sejde stejně pohodová parta.

Takže nikdo, kdo by řekl třeba: „Tohle si na sebe nikdy nevezmu.“

Nebyl tam nikdo takový.

Vy pro Městské divadlo v současné době připravujete inscenaci *Proč bychom se netěšili na Smetanu* a ve vašem portfoliu je také mnoho kostýmních výprav k operám. Jak to máte s *Prodanou nevěstou*?

Já jsem teďka dělal koncept *Prodané nevěsty* v Hlaholu, režíroval to Vlado Chmelo. *Prodanou nevěstu* mám moc rád, takže se těším. A doufám, že se výtvarný koncept bude divákům líbit. Hlavně se těším na lidi, na děvčata z krejčovny, který jsou výborný a spolupráce s nimi je vždycky báječná. Těším se i na místní herce a na celkovou spolupráci.

Inspiroval jste se něčím?

První polovina bude taková hezká dobovka, 1890, a v druhé polovině přijdou kroje a *Prodaná nevěsta*. Protože první část je o tom, jak se to představení zkouší, a druhá, jak se hraje. Vymyslel jsem takovou hezkou stylizaci, takže diváci nepřijdou o kroje, ovšem nebudou to ty lidové vzory tak, jak je známe. Vzpomněl jsem si, že moje prababička měla doma cibulákové nádoby a tak mě to nadchlo, že jsem si říkal, že místo lidových ornamentů bychom tam mohli dát bílomodrej cibulák. Takže budou oblečení jako porcelánový panenky.

Máte taky někdy prázdniny?

...mám prázdniny. Jak jsem na volné noze a chci mít volno, tak si to volno udělám.

A dochází k tomu?

Dochází. Jedu do Ledče nad Sázavou za maminkou, kde se nechám opečovávat, maminka mi navaří, lehnu si do síťovky a tam odpočívám a je to báječný.

Tak to je báječný. Moc děkuji za rozhovor.

Text: Miroslav Ondra

Jak si celostátní kritika všímala loni MdB

Podobně jako mnohá předchozí léta neobešly se v České republice ani letošní meteorologicky výjimečné předjaří a jaro bez rozličných kulturních přehledů, týkajících se uplynulého roku 2023. Je tedy rovněž závěr končící sezóny 2023/2024 vhodnou příležitostí k malému rekapitulačnímu ohlédnutí.

Připomeňme si v sumarizující zhuštěnosti, jak si pod zorným úhlem alespoň dvou celostátních anket (obě se týkají nikoli sezóny, nýbrž v podstatě rámce kalendářního roku) v těchto širších souvislostech vedly (včetně plenérového Biskupského dvora) obě scény třísuborového Městského divadla Brno (MdB).

Nejpohotovější bývá hned lednové, v pořadí už 32. hodnocení čtrnáctideníku **Divadelní noviny** (DN), soustavně otiskujícího rovněž žánrově seskupovaný „hvězdičkový“ *Kritický žebříček* vybraných premiér ze všech profesionálních divadel ČR, eventuálně též z rozličných přehlídek, a to i těch s mezinárodním zastoupením. Posuzování se tentokrát týkalo období od prosince 2022 do konce listopadu 2023. Dle 1. čísla DN z 9. 1. 2024 sem tentokrát přispěl poměrně vysoký počet 105 účastníků (a to ještě mnozí oslovení na výzvu raději nereagovali – těch z Prahy dokonce sto! – nebo konstatovali, že dostatečné kvantum premiér neabsolvovali). Šéfredaktor Josef Herman toleroval a otiskl i čtyři hlasy z rozličných důvodů neplatné. Obořové spektrum respondentů, majících často více pracovišť a funkcí, bylo náležitě pestré: převažovali recenzenti, publicisté, redaktori, editoři, archiváři, divadelní vědci a pedagogové; zastoupeni byli i praktičtí umělci různých profesí včetně ředitelů, principálů a šéfů, manažerů, dramaturgů, režisérů, choreografů, herců, spisovatelů, libretistů, překladatelů, skladatelů, producentů, vý-

tvárníků, ministra kultury apod. (z MdB se objevuje Petr Gazdík). Tuto profesní „nálepku“ si mohli zvolit sami, takže tu najdeme kupř. více či méně bizarní označení „blogger z Komína“, „věčný politický a divadelní disident“, „klaun“ či „teatropunker a pouliční muzikus“.

Šéfredaktor DN již dříve opakovaně zdůrazňoval, že se nejedná o regulérní soutěž s jasně vymezenými kritérii a odbornou porotou, ba že nevdá ani ojedinělý „střet zájmu“ (tedy dokonce nominace vlastního artefaktu nebo třeba propagace titulu nabízeného scénou, kterou dotyčný řídí). Jde zkrátka o argumenty podložené názory nesourodé množiny zkušených lidí převážně „od divadla“, zveřejňující jejich vnímatelské priority a způsob uvažování o nich. Není divu, že zejména umělci mezi nimi sledují oblasti blízké jejich osobnímu zaměření. Drtivou převahou jsou respondenti jako vždy z Prahy, čímž bývá a priori vymezen jejich divácký záběr, ale 17 je i z Brna. Měli k dispozici pouze jediný tip, zpravidla doprovázený stručnou zdůvodňující charakteristikou; mohli však nezávazně upozornit na tituly další, čehož nejednou využili. Kritériem pro ocenění „Inscenace roku“ pak bývá její široce pojímaný český původ.

Jak už naznačeno, většina tipů (51) cílila na více jevišť hlavního města, avšak hned další (23) znovu do moravské metropole, následně do Ostravy (9) a na čtvrtém mís-

tě do pomyslného „skokana roku“ Jihlavy (5); zbylé se rozptýlily do devíti jiných obcí. Z hlediska druhu divadla směřovalo 53 hlasů do činohry, 25 do opery a jejich jednotky pak do tzv. „alternativy“, tanečního divadla, muzikálu a loutkových produkcí.

MdB najdeme zastoupeno zásluhou dvou respondentů, a to shodou okolností tímž úspěšným titulem *Matilda*, letmo velmi pochvalně porovnávaným se zahraničními nároky. Na ukázkou doslovně ocitujeme – bez uvedení autorů – část z jejich komentářů:

„Vždy když se vracím ze svých muzikálových výletů z Londýna, jsem často konfrontován s otázkou, jestli jsou tam muzikály opravdu kvalitou tak odlišné. Zde je ale westendová kvalita vskutku na dohled. U inscenace muzikálu Tima Minchina na motivy známé předlohy Roalda Dahla je v režii Petra Gazdika po všech stránkách naprosto precizní a udělala mi obrovskou radost. Tak úžasně sehraný dětský ansámbl je navíc velkou zácností.“

A ve druhém případě: „Ač to obvykle nemá ve zvyku, musím letos uvést dvě muzikálové inscenace, které mají několik společných atributů – jedná se o už proslavené světové tituly, jejich současná česká uvedení jsou mimořádně kvalitní a v obou hrají titulní role děti. Jde o *Matildu* Městského divadla Brno v režii Petra Gazdika a *Olivera* NdM Ostrava v nastudování Lumíra Olšovského. Ač se nepohybujeme na multikulturní americko-britské scéně, oba inscenátoři našli v malém českém rybníčku naprosto skvělé dětské představitele ve dvojím, nebo dokonce trojím obsazení. Obě zmíněné inscenace představují hudební, taneční i hereckou špičku české muzikálové scény a uspěly by i na renomovaných zahraničních scénách. Nabízejí rodinnou muzikálovou podívanou v tom nejlepším slova smyslu.“

V odborných kruzích si během let získaly prestižní postavení nejrepresentativnější 32. **Ceny divadelní kritiky** (CDK), do roku 2014 známé jakožto velmi respektované Ceny Alfréda Radoka, ze soutěžních divadelních vavříků udělovaných v ČR nejstarší (není bez zajímavosti, že během jejich

nepřetržitého trvání se u nás naopak vystřídaly na dvě desítky resortních ministrů kultury). Celou logisticky náročnou akci, uváženě ponechávanou v někdejších osvědčeném „radokovském“ modelu, organizuje nyní šestkrát ročně vycházející revue *Svět a divadlo* (SAD), která podrobné výsledky opět publikovala ve svém letošním 1. čísle. Protože většina diváků či čtenářů Dokořanu patrně nemá možnost SAD pravidelně sledovat, zalistujme tímto poměrně obsáhlým, osmatřicetistránkovým, odborně kompetentním hodnocením zde. Alespoň v enumerativní mozaice tak zjistíme, jak je v širším kontextu reflektován přínos brněnských ansámbků, přirozeně pak především MdB, které je opět jednou i vícekrát zastoupeno ve všech osmi „domácích“ oddílech.

V hlavní kategorii „Nejlepší inscenace roku 2023“ zvítězily s devíti hlasy Euripidovy *Bakchantky*, které v Činohře ND Praha připravil režisér Jan Frič (nedlouho po premiéře jsme toto razantní pojetí méně známé antické tragédie mohli zhlédnout v rámci festivalu *Divadelní svět Brno 2023*). Skupinu bezprostředně následujících nastudování oddělovalo bodování jen velmi těsně, což svědčí o kvalitativní diverzifikaci našich scén.

„Jednohlasově“ se prosadily hned dva muzikálové projekty MdB. Po zmíněném a ocitovaném dvojím ocenění v DN šlo o první domácí uvedení titulu *Matilda* od libretisty Dennise Kellyho a skladatele Tima Minchina, nastudované ve vlastním překladu Petrem Gazdikem, a o předlohu rutinovaně broadwayské trojice Andrew Lippa – Marshall Brickman – Rick Elice *The Addams Family*.

Činoherní nabídka MdB pak zastupovala nejslavnější tragédie alžbětince Williama Shakespeara *Hamlet aneb Hádala se duše s tělem*. Vlastní citlivou úpravu překladu Jiřího Joska inscenoval Stanislav Moša bez samoučelného rádooby experimentování. Možná ve volné inspiraci středověkými filozofickými traktáty demonstroval vnitřní rozpolcenost titulního hrdiny téměř

neustále spolupřítomnou, vzájemně sofistikovaně komunikující, generačně i typově odlišnou hereckou dvojici korpulentnějšího Michala Isteníka („duše“) a štíhlého obrýleného Martina Mihála („tělo“).

V kategorii „Mužský herecký výkon roku 2023“ najdeme díky výkonům na obou jevištích dva členy MdB. Petr Štěpán zaujal coby Eddie Carbone z dramatu Arthura Millera *Pohled z mostu*, režírovaném v mírně upraveném překladu Jana Grossmana Stanislavem Slovákem. Zkušený herec mužného zjevu ztělesnil složitou postavu newyorského přístavního dělníka, naturalizovaného sicilského přistěhovalce. Za zlověstně houstnoucí atmosféry v jemných psychologických valérech věrohodně vykreslil vnitřní rozklad egoistické hlavy rodiny, jež nedokáže ovládnout svou žárlivecky ochrannou, bezmála patologickou pedofilně incestní vášeň a kterou postupující odcizení vůči okolí i zrada vlastní emigrační komunity dovádí do fatálního konce.

Na Hudební scéně exceloval Milan Němec, jenž si v roli ředitelky Trunchbullové z muzikálu *Matilda* s gustem užil další z převlekových kreačí zlých žen. Ve výrazné masce a s obrovskými prsy má tato odpudivá stará panna k citlivé pedagožce na hony daleko: své dětské svěřence s potěšením sadisticky týrá, jakožto bývalá atletka pak diváky udiví nečekaným saltem přes švédskou bednu. Kreačce navíc získala užší nominaci v příslušné kategorii Cen Thálie 2023.

Mezi nejlepšími výkony žen se vždy po jednom hlasu objevily dokonce tři herečky MdB, opět vystupující na Činoherní i Hudební scéně. Nejprve Radka Coufalová jako Sandra Bloom z broadwayského opusu Andrewa Lippy a Johna Augusta *Velká ryba* (*Big Fish*), přeloženého Zuzanou Čtveráčkovou a inscenovaného v úpravě a režii Stanislava Moši v české premiéře „mystického muzikálu mytických rozměrů“. Coby jedna z alternantek vytvořila partnerku klíčové figury „pábitel“ Edwarda, a to v ostrých střizích krátkých sekvencí tříhodinového večera hned ve třech časových rovinách:

nejprve skotačícího teenagera alabamské školy, poté starostlivou matku a současně chápavou milující ženu, posléze oběť ošetřující na smrt nemocného manžela, a konečně babičku šestiletého pokračovatele rodinné snově fantazijní tradice.

Markéta Sedláčková na sebe upozornila jakožto Beatrice Carboneová v již připomenuté inscenaci Millerova *Pohledu z mostu*. V citlivém partnerství s excelentním výkonem Petra Štěpána v postavě nedůvěřivého konfliktního Eddieho zkušená herečka velmi dobře zvládla psychologické proměny a odstýnil chování oddané manželky, která v gradovaném napětí kolísá mezi nepsanými rodovými zákony italské society a pochopením pro touhu zamilované neteře po svatbě a jež nakonec musí bezmocně přihlížet Eddieho zavraždění vlastním krajanem.

Také třetí dámská kreačce náležela premiéře už zmíněné, a to muzikálu *The Addams Family*. Podobně jako obě další alternantky postavy Morticie Addamsové prosadila se Andrea Zelová v sexy černém kostýmu svým komediálním talentem, perfektním zpěvem i smyslem pro nadsázkovou choreografickou stylizaci šarmantní choti rovněž tří ztělesnitelů hlavy morbidní rodiny Gomeze.

V oddíle „Nejlepší poprvé uvedená česká hra roku 2023“ před následnými kandidáty jen těsně zabodovalo pod názvem *Tělo tajné agentky* osvědčeným Tomášem Dianiškou provokativně podané protektorátní téma. Pozornost si získala původní novinka MdB *Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně* od autorského kvartetu František Šterbák – Stanislav Slovák – Jan Šotkovský – Petr Štěpán. Pro každoroční letní světovou premiéru na půvabném pleněrovém Biskupském dvoře nabídli zkušení tvůrci ve Slovákově režii „mystifikační balábile s velkým orchestrem“, ve třech časových rovinách dějově zasazené do konce 18. století, kdy mladičká Mozart v Brně koncertoval a jehož tvorba ve Šterbákových aranžích večeru dominuje.

Jednomu respondentovi pak neušel text

dramaturga MdB Jana Šotkovského *Třináctkrát za svědka*, provedený Slováckým divadlem v Uherském Hradišti.

V rubrice „Scénografie roku 2023“ zviditelnilo se MdB po jednom hlase dvakrát, a to opět inscenacemi zde již připomenutými. Pro Mošovo pojetí Shakespearova dramatu *Hamlet aneb Hádala se duše s tělem* vytvořil na Činoherní scéně pravidelný spolupracovník MdB Christoph Weyers při ahistorických, většinou jednotně černých kostýmech Andrey a Adély Kučerových a v součinnosti se světelným designem Davida Kachlíře abstraktní čtvercový prostor bez jakéhokoli mobiliáře, vymezený čtyřiceti sloupy, podle situace rozličně zabarvovanými.

Tentýž výtvarník s týmiž spolupracovníky se podílel na muzikálové inscenaci Stanislava Moši *Velká ryba (Big Fish)* na Hudební scéně. Dobře si poradil s režisérovým zadáním utvořit prostor, kde se prostupuje několik rychle se střídajících časových pásem, a především kde se prolíná svět šedivé, smutné, až tragické reality s protagonistovou útešnou bájevitou fantazií. Po příkladu barokního divadla navrhl vcelku jednoduché kulisy upomínající na někdejší americké stavby, v němž mu byl spolehlivým pomocníkem zejména autor rozličných lehce bizarních vysokých loutek Jaroslav Milfajt.

V kategorii „Hudba roku 2023“ čteme jméno Mirko Vuksanoviće, a to díky partituře k onomu Mošovu nastudování Shakespearovy tragédie *Hamlet aneb Hádala se duše s tělem*.

V převážně hereckých jménech značně pestrá je kolonka „Talent roku 2023“, kde má MdB zastoupení hned trojí.

Dva hlasy obdržel Martin Mihál, nejspíše zásluhou ztvárnění jedné ze dvou podob dánského prince z Mošova výkladu Shakespearovy tragédie *Hamlet aneb Hádala se duše s tělem*. Na jevišti Činoherní scény také upoutala nedlouho angažovaná mladá členka muzikálového souboru Barbora Slaninová, a to ztvárněním role Catherine ze Slovákovy režie Millerova *Pohledu*

z mostu. Při demonstraci složitých vztahů v newyorské domácnosti italských přístavních dělníků dokázala držet krok se zkušenějšími partnery. Věrohodně vykreslila proměnu milé a poslušné sedmnáctileté neteře, péče o niž směřuje ke strýcově deviaci, v emancipovanou dívku, statečně trávající na svém čerstvě probuzeném vztahu k novému přistěhovalci Rodolfovi a na sňatku s ním.

Na Hudební scéně si v titulní roli Matildy Wormwoodové z Gazdíkovy české premiéry muzikálu britsko-australské dvojice Dennise Kellyho a Tima Minchina *Matilda* (jak jsme viděli, velmi ceněného v anketě DN) vydobyla první ostruhy Karolina Kabele. Herecky, pěvecky i pohybově nadaná školačka byla jednou ze tří osobitých alternantek, spolu s ostatními dětskými účinkujícími pečlivě vybraných ze speciální přípravy. I když na jevišti údajně dosud nestála, ve tříhodinové barvitě podívané si až nečekaně suverénně poradila s postavou upřímné dívenky, která se narodila do nechápajícího omezeného domácího prostředí a musí nejen v něm čelit mnoha potížím a překážkám. Její kreace získala širší nominaci v příslušné kategorii Cen Thálie 2023.

Pokud jste trpělivě dočetli až sem, patrně se shodneme, že z tohoto možná trochu suchopárného přehledu dvou vybraných odborných anket celostátního rozměru s mnoha jmény, čísly a zkratkami vyplyne, jak se i v minulém roce scény Městského divadla Brno díky obzíravé dramaturgii, promítnuté do kvalitní úrovně všech jevištních složek, mohly pochlubit nejen zaslouženou setrvalou diváckou přízní ve vyprodaných sálech, dobře reprezentujícím hostováním v cizině i tamními oboustranně užitečnými uměleckými kooperacemi, ale rovněž veřejně deklarovanými, zde alespoň v kostce shrnutými úspěchy.

Text: Vít Závodský

1. **Nejoblíbenější herec (vypište jméno):** .....

2. **Nejoblíbenější herečka (vypište jméno):** .....

3. **Nejoblíbenější inscenace činoherní (zakřížkujte):**

William Shakespeare / *Hamlet aneb Hádala se duše s tělem*

Francis Scott Fitzgerald / *Velký Gatsby*

Ray Cooney / *Prachy!*

Kateřina Tučková, Dodo Gombár / *Bílá Voda*

Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields / *Hra, která se zvrtila*

4. **Nejoblíbenější inscenace hudební (zakřížkujte):**

Andrew Lippa, Marshall Brickman, Rick Elice / *The Addams Family*

Michael Schanze, Hans Dieter Schreeb / *Heidi*

Stanislav Moša, Zdenek Merta / *BASTARD*

B. Smetana, K. Sabina, V. Černický, K. Latzková, I. Ondříček / *Proč bychom se netěšili na Smetanu*

5. **Nejvýraznější tvůrčí počin (u jedné inscenace zakroužkujte jeden zvolený umělecký obor z uvedené nabídky):**

Hamlet aneb Hádala se duše s tělem / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

The Addams Family / překlad - hudební nastudování - scéna - projekce - kostýmy - masky - choreografie -

pyrotechnické efekty - plakát

Velký Gatsby / překlad - hudba - scéna - projekce - kostýmy - choreografie - plakát

Prachy! / scéna - kostýmy - hudba - plakát

Heidi / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Bílá Voda / scéna a kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

Hra, která se zvrtila / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

BASTARD / libreto - hudba - nové hudební nastudování a aranžmá - scéna a projekce - kostýmy - choreografie - plakát

Proč bychom se netěšili na Smetanu / hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Nevybrali jste si v páté kategorii nic z nabízeného výčtu? Zde je prostor pro Vaše další návrhy:

.....

Matilda

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce!

Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zaslání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu Dokořán, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2025 během slavnostního předávání cen.

Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu.

Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno: .....

E-mail: .....

Telefonní číslo: .....

Anketní lístek vhodte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2024. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Dějiny Hudební scény

Sezóna 2022/2023

24. 9. se světovou premiérou historického muzikálu *Devět křížů* rodí fenomén. Autoři **Robin Schenk, Petr Štěpán a Miroslav Ondra** i režisér Petr Gazdík získávají uznání laiků i odborníků, již udělují širší nominaci na Thálii Kristýně Daňhelové v roli Elišky. Prvenství Kristýně ani inscenaci už neuniká v anketě portálu Musical-opereta a i-divadlo. Vydané CD je bráno útokem a titul nás prezentuje na festivalu Dokořán. Zkoušení výpravného muzikálu *Medicus* završuje režisér Stanislav Moša 22. 10. bombastickým výsledkem při české premiéře. Čestnými hosty v sále jsou španělští autoři **Iván Macías a Félix Amador** i **Michael Gordon**, syn a agent tvůrce předlohy Noaha Gordona. Hvězdný zážitek umocňuje Divadelní dvůr ozdobený zářícími planetami a zlatým hřebem se stává užší nominace Libora Matouše na Thálii za roli Roba a širší nominace Esther Mertové v roli Mary. Víc než rok příprav je zakončen 21. 1. českou premiérou kouzelné rodinné show *Matilda* v režii Petra Gazdika a odměněn standing ovation, širší nominací na Thálii pro Karolinu Kabele v titulní roli a užší nominací pro Milana Němce coby Ředitelku Trunchbullovou. Jeho výkonu si všimá též redakce i-divadla, jež oceňuje i choreografie Carli Rebecca Jefferson. 7. a 8. 4. se v režii Igora Ondříčka koná *Velikonoční koncert* se skladbami Zdenka Merty a Karla Jenkinse. Do brněnských vod českými premiérami 22. a 23. 4. s ohlasem vplouvá mystický muzikál *Velká ryba (Big Fish)* v režii Stanislava Moši a za roli Edwar-da připlouvá širší nominace na Thálii Lukáši Janotovi. 17. 5. se přátelé divadla scházejí ve foyer na *Slavnostním happeningu*, kde jsou uvedeny tituly nové sezóny. **Za oponou:** Do stavu manželského se svými polovičkami vstupují Tomáš Sagher, Barbora Goldmannová a Miroslav Ondra.

Sezóna 2023/2024

Při premiérách 28. a 29. 10. se v režii Stanislava Slováka scéna halí do černé barvy i humoru díky hororové muzikálové komedii *The Addams Family*. Do dalších repríz i na festival Dokořán vyprovází kultovní rodinku nekončící ovace uchváceného publika. Slavnostní vernisáž 15. 11. zahajuje výstavu Jiřího Netíka, jehož výtvoři ze dřeva a bronzu zdobí foyer. O tom, že svět je kouzelný, přesvědčuje premiérové obecenstvo romantický muzikál *Heidi*, jenž 20. 1. v režii Stanislava Moši zažívá vytouženou českou premiéru. Jedním z mnoha aplaudujících diváků je i libretista **Hans Dieter Schreeb**. 21. 2. vyjadřujeme slavnostním benefičním koncertem *Muzikály z Lidické* v režii Igora Ondříčka podporu ukrajinským rodinám. 29. 2. se při *Slavnostním happeningu* setkáváme s novináři a fanoušky ve foyer a odhalujeme nový dramaturgický plán. 29. a 30. 3. velikonoční téma přináší a bouřící návštěvníky ze sedadel zvedá excelentně provedená *Rocková mše Daniela Kyzlinka a Johna de Jonga* v režii Igora Ondříčka. 20. 4. se v novém hávu vrací legendární titul **Zdenka Merty a Stanislava Moši BASTARD**, jenž v původní koncepci režiséra Petra Gazdika před premiérové hosty předestírá působivou vizuální podívanou. Touto premiérou jsou pomyslně zahájeny oslavy 20 let Hudební scény, jejíž historie je tak danou kapitolou v rámci naší rubriky prozatím uzavřena. **Za oponou:** Klára Latzková se stává šéfdramaturgyní; zahajujeme výuku v Muzikálové škole pro děti od 6 do 14 let; Zdeněk Junák získává Cenu Františka Filipovského za dabing dědečka Tuitjese ve filmu *Kvík*; rodičovské role se ujímá Barbora Goldmannová s dvojčaty Adinou a Nikou, Petra Šimberová a Milan Němec s dcerou Adinou a Ondřej Halámek s dcerou Aničkou.

Text: Kateřina Vižďová

Připravujeme

Robert Harling: **OCELOVÉ MAGNOLIE**

V kadeřnickém salónu Truvy Jonesové ve fiktivním malém městě v Louisianě se pravidelně setkává pětice žen. Jak to často v podobných podnicích bývá, ženy se nescházejí pouze za účelem pečovat o svůj vzhled, ale především jde o jejich duše. Ty jsou křehké a zranitelné jako krásný květ magnolie, a přitom silné jako z ocele, aby unesly tíhu všeho, co jim osud někdy nadělí. Postupně se tak rozvíjejí příběhy nové kadeřnice Annelle, jejíž milý byl ve vězení, vdovy po starostovi Claire, matky Lynn, její nemocné dcery Shelby a nejstarší, jízlivé Ouiser, jejíž humor a nadhled působí na všechny jako vše očišťující lék.

Americký dramatik a režisér Robert Harling se narodil v roce 1951 právě v Louisianě a v roce 1985 napsal povídku, ve které zachytil smutnou rodinnou tragédii, kdy mu kvůli cukrovce zemřela mladší sestra Susan. Blízké setkání s tímto tématem, které v dramatu zachycuje příběh mladé Shelby, která se rozhodne otěhotnět navzdory doporučení lékařů, je jistě příčinou, proč autor dokázal bolestný příběh zachytit věrně a autenticky. Z povídky vznikla divadelní hra, která přes zdánlivou nenápadnost dosáhla ve své premiérové newyorské inscenaci v roce 1987 mimořádných 1 126 repríz. Následně byla přeložena do 17 jazyků a hrána po celém světě. Nabídka filmové verze na sebe nenechala dlouho čekat: filmové *Ocelové magnolie* vznikly jen o dva roky pozdě-

ji, v roce 1989 v režii Herberta Rosse (scénář k filmu napsal sám Harling, který v něm navíc i hraje). V dodnes oblíbeném snímku po boku hollywoodské legendy Shirley MacLaineové a hvězdné country zpěvačky Dolly Partonové poprvé zazářila Julia Robertsová, které role Shelby vynesla nominaci na Oscara a Zlatý glóbus za ni dokonce získala. Nebyla to jediná hvězdná kariéra, kterou *Ocelové magnolie* odstartovaly – o rok dříve v inscenaci York Theatre v Sydney zase v roli Shelby debutovala na profesionálním jevišti Nicole Kidmanová.

S lehkostí a potřebným humorem vyprávěný melancholický a podmanivý příběh o potřebě blízkosti, pochopení a přátelství bude radostným setkáním jak pro diváky, tak pro dámský herecký soubor. Režie se navíc ujme žena, hostující režisérka **Katja Pegan**, ředitelka slovinského Divadla Koper. Doplní ji osvědčený výtvarný tým Městského divadla Brno – scénograf **Jaroslav Milfajt** a kostýmní výtvarnice **Andrea Kučerová** – a s nimi režisérčin stálý spolupracovník a náš pravidelný host, hudební skladatel **Mirko Vukсанović**. Sextetu dámských rolí se pak ujmou **Radka Coufalová** (Truva), **Barbora Slaninová** (Annelle), **Ivana Vaňková** (Claire), **Eliška Skálová** (Shelby), **Markéta Sedláčková** (Lynn) a **Alena Antalová** (Ouiser). Premiéra inscenace se odehraje na **Činoherní scéně 7. a 8. září 2024.**

Text: Jan Šotkovský

Nepřehlédněte

Letní soutěž s Hudební scénou

Jako každoročně se pro vás i na letošní prázdninové měsíce chystá tradiční divadelní soutěž, která bude probíhat na naší facebookové stránce. A jelikož se právě končí divadelní sezóna 2023/2024 nesla v duchu příprav na podzimní kulaté jubileum spojené s otevřením Hudební scény, také letní soutěž se svými otázkami bude věnovat dvacetileté existenci a fungování této významné brněnské scény.

A s avizovanými oslavami bude tentokrát přímo souviset i odměna za správné odpovědi. Z výherců letní facebookové soutěže bude totiž vytvořen tým diváků, který se postaví proti týmu herců a změří s ním síly v zábavném Kvízu MdB, jenž se uskuteční **v neděli 15. září 2024 v 16.30 hodin na Divadelní dvořaně**. Svou formou bude připomínat oblíbené vědomostní hospodské kvízy, tematicky bude zaměřen na historii Městského divadla Brno, chybět nebudou ani písničky a celou soutěží vás provede moderátor Michal Isteník.

Sledujte tedy pravidelně naše sociální sítě, i o divadelních prázdninách na nich bude živo!

V příštím čísle

Milí čtenáři, vážení diváci, máme za sebou další společný ročník s magazínem Dokořán. Dovolte mi, abych poděkovala všem kolegům, kteří se na jeho přípravě podíleli. Nebudu tentokrát všechny vyjmenovávat, protože řady pravidelných redaktorů a přispěvatelů se rozšířily i o další osobnosti našeho divadla, které vás v rubrice *Hudební scéna, jak ji neznáte* provedly zákulisím této výjimečné budovy. Přesto je třeba zmínit grafičku Jitku Hlouškovou, která se pokaždé stará o to, aby každé nové číslo bylo krásné, a Lenku Kovářikovou a Kateřinu Vižďovou, které dbají o jazykovou i věcnou správnost. Budeme se na vás těšit na začátku příští sezóny, kdy Dokořánem s číslem 296 oslavíme **20 let Hudební scény**. Těšíme se na vás a přejeme krásné léto!

Klára Latzková

Mediační partneri

SNIP & CO®
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

RENGL

DOKOŘÁN červen
2024

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

295. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 24. 5. 2024

Náklad: 5 200 ks

Foto: Nikol Wetterová

a Tino Kratochvil

Titulní strana:

foto: Tino Kratochvil

B. Smetana, K. Sabina, V. Černický, K. Latzková, I. Ondříček

PROČ BYCHOM SE NETĚŠILI NA SMETANU 8. až 12. 6. a 3. až 6. 7.

režie Igor Ondříček

na Biskupském dvoře

Andrea Zelová a Libor Matouš

13., 14. a 15. září

Program oslav

pátek 13. září

18:00 Slavnostní koncert | Hudební scéna

20:30 Posezení s živou hudbou, zahraje Petr Gazdík Acoustic Band | Atrium pod vínem

sobota 14. září

10:00-12:00 Živé vysílání Zdeňka Junáka, Český rozhlas Brno | Dvorana

10:00-20:00 Celodenní program na Dvoraně

fotokoutek, autogramiády, stánky s občerstvením,

rozhovory Alana Novotného a Jakuba Uličníka

Zdenek Merta u klavíru – speciální program k oslavám | Dvorana

Křest nové knihy 20 let Hudební scény | Dvorana

Muzikálová smršť – vystoupení dětí z Muzikálové školy při MdB | Dvorana

20:15 Slavnostní koncert | Hudební scéna

neděle 15. září

13:00 Muzikálová smršť – vystoupení dětí z Muzikálové školy při MdB | Dvorana

14:00 Slavnostní koncert | Hudební scéna

16:30 Kvíz MdB – tým diváků a herců v zábavném kvízu s písničkami

o historii Městského divadla Brno, moderuje Michal Isteník | Dvorana

18:00 Slavnostní koncert | Hudební scéna

DVACET LET HUDEBNÍ SCÉNY

slavnostní koncert

dirigent Dan Kalousek režie Petr Gazdík účinkují sólisté a orchestr Městského divadla Brno